

FŐVÁROS.

A Lánchid elzárása.

— Elmulasztott intézkedések. —

(Saját tudósítónktól.) A Lánchid elzárásának határideje veszedelmesen közeleg s a főváros olyan könnyelműséggel kezelte ezt a fontos kérdést, hogy eddig semmiféle intézkedést sem tett a Lánchidról elterelő forgalom lebonyolítására. Már régen szó volt arról, hogy az Erzsébet-hidon átvezetik a városi villamost Budára, ami különösen a Lánchid elzárásának idejére lett volna kiválóan fontos vonal, de a főváros egyetlen lépést sem tett ebben az ügyben. Amikor arról volt szó, hogy üzletet csináljanak a Városi villamos részvényeinek megvásárlásával, minden gyorsan és rendben ment, de amikor a közönség érdekében kellene cselekedni, akkor hallgatnak és tétováznak. Ilyenformán persze az is kiderül, hogy a részvények megvásárlása rossz üzlet volt, hiszen maga a város nem engedi fejlődni a vasutat.

De ezenkívül itt van a propeller-közlekedés problémája. A csavargözös-vállalat — ezt már több ízben szóváltottuk — a legnagyobb indolenciával viselkedik a közönséggel szemben és nem csak hogy nem tett semmiféle előkészületet a hid elzárásának idejére, hanem még a meglévő néhány hajójából vidéki városoknak ad bérbe. A tavasszal tehát elzárják a Lánchidat s a közönség érdekeivel sem a kormány, sem a főváros nem gondoskodott. A legközelebbi közgyűlésen szóba is fognak kerülni ezek az elmaradt intézkedések, még pedig egy indítvány kapcsán, amelyet dr. Kollár Lajos nyújtott be a főpolgármesterhez.

Az indítvány a következőképpen szól:

Mondja ki a közgyűlés, hogy tekintettel a Lánchidnak 1914. február havában, az átépítésnek mintegy egy és háromnegyed évi tartama alatti elzárására, felír a pénzügyminiszterhez, hogy az átépítés tartama alatt a gyalog közlekedők részére a Lánchidon vagy a Lánchid mellett gyalog átjárót és ezenfelül úgy a pesti, mint a budai Lánchidfő között legalább három csavargözössel éjjel-nappal folytonos átkelést létesítsen olyképp, hogy a csavargözösöket a rév fizetése alól fölmentve, az átkelési díj a minimumban állapíttassék meg. Utasítsa a közgyűlés a tanácsot, hogy ez haladéktalanul hívja fel a terület-használati szerződésre való hivatkozással a közúti vaspálya társaságot, hogy egyrészt a Ferenc József-rakparton végződő vonalait, másrészt az I. körületben a Döbrentei-téren futó vágányait az Erzsébet-hidon már lefektetett vasúti vágányokkal a legrövidebb idő alatt kösse össze, hogy e társulat kocsijai az Erzsébet-hidon át a budai részekre átjussanak; hívja fel a villamos városi vasutat az ezzel kötött terület-használati szerződésre hivatkozással, hogy akár az Irányi Dániel-utcából a Ferenc József-rakpartra kifutó vágányait, akár a Ferenc József-rakparton lerakott vágányait akkép hosszabbítsa meg, hogy kocsijai az Erzsébet-hidon már lerakott vágányok felhasználásával a budai részre, a szabályszerű eljárás után megállapítandó végpontra átjuthassanak; hogy indítsa meg sürgősen a tárgyalást a villamos városi vasutal, hogy ennek a Ferenc József-hid és Erzsébet-hid között lerakott vágányain a közúti vaspálya társaságnak az Erzsébet-hidon át irányítandó kocsijai részére a peage-jogot engedélyezze; hogy sürgősen létesítsen megállapodást a székesfővárosi közlekedési vállalattal, a mai omnibusz-társasággal, illetve az ennek megváltására és a társaskocsiközlekedésnek autobusszal való lebonyolítására ajánlatot tett Budapesti Általános Omnibusztársasággal, vagy egyéb más erre vállalkozókkal az iránt, hogy a Lánchid építésének tartama alatt a II., Clark Ádám-tértől a Lánchid-utcán, Döbrentei-utcán, Erzsébet-hidon, a Mária Valéria-utcán át a pesti Lánchid-térre, vagy József-térre vagy vissza, a Dunán a jégzajlás idején, amikor a csavargözösök nem közlekedhetnek, kétperces, egyébként háromperces indulással társaskocsi közlekedés létesíttessék; hívja fel a közgyűlés a tanácsot, hogy mindezen lépések

megtételéről és a tárgyalások eredményéről legkésőbb az idei nyári szünet előtt tartandó utolsó közgyűlésnek tegyen jelentést. Kérem ez indítványra nézve a sürgősség kimondását.

Az indítványt a legközelebbi közgyűlésen fogják tárgyalni.

* Liftet a Gellérthegyre! A központi városháza folyosója bizonyára nincs olyan érdekes, mint a parlamenté, de sokszor mégis akad olyan esemény, amely kikivánczol a privát diskurzusok közül. Ha Vázsonyi Vilmos megjelenik a városházán s a folyosón elbeszélget, ez a beszélgetése bizonyosan sokkal érdekesebb, mint a közgyűlésen elmondott sok komoly beszéd, már csak azért is, mert itt a folyosón szabadon hullhatnak egymásután a maliciózus, de mindig szellemes megjegyzések. Ma azonban nem ilyenekről volt szó. A Gellérthegy jövője került a szóba a folyosón, bizottsági tagok és újságírók között s megemlítették, hogy a közlekedési ügyosztályban már készen van egy előterjesztés, amely a gellérthegyi sikló megvalósítására vonatkozik.

— Érdekes — jegyezte meg Vázsonyi — hogy már 1848-ban gondolkoztak azon, hogy miképpen lehetne széppé tenni a Gellérthegyet. Táncsics Mihály 1848-ban röpiratot írt a Gellérthegyről s ebben azt az eszmét vetette föl, hogy a Gellérthegyet viaduktal kössék össze a várhegygyel.

Azóta persze semmi sem történt, egészen mostanáig, amikor a Grerer, Schön és Crossmann vállalkozó-cég előmunkálati engedélyt kért egy siklóra s most meg is akarja végre építeni, de — városi támogatással. Ugy látszik, hogy a vállalkozóknak nincs elég pénzük, de azért igen kitünő üzletet szeretnének kötni, mert ezzel kapcsolatban vendéglőt és kávéházat akarnak csinálni a Gellérthegyen. A telket ötven esztendőre vennék bérbe a várostól é v e n k i n t egy aranyért s a siklót természetesen egyenesen eddig a vendéglőig vezetnék föl. Szóval a sikló direkt a vendéglőbe és a kávéházba szállítaná föl a vendégeket. Ugy mondják, hogy az ilyen értelmű előterjesztés készen is van, amit nyugodtan el is hihetünk. A városházán csinálnak ilyen tréfákat a közönség bérére.

— Nem ismerem ezt az előterjesztést — mondotta Vázsonyi — de a kérdést, a Gellérthegy közlekedését már régen meg lehetett volna oldani egy lifttel.

Szó szót követett: néhányan már azt is ajánlották, hogy a főváros vagy maga építtesse meg a liftet, vagy bizza meg a Városi Villamos Társaságot, hogy csinálja meg a liftet. Hüvös Iván, a Városi Villamos vezérigazgatója, aki végighallgatta ezt a beszélgetést, számolni kezdett, majd azt mondotta:

— Meg lehetne csinálni. Kétszázezer korona költséggel olyan liftet lehetne csinálni, amely egyszerre huszonöt embert vihet föl. Háromnegyed év múlva már készen is állhatna a kettős lift.

— És a sikló? — kérdezte valaki.

— Sikló is lehet, lift is lehet. A fő mégis az, hogy a Gellérthegynek közlekedése legyen.

A lépcsőn éppen akkor jött föl Bárczy polgármester, de nem állt meg, csak egy pillanatra, azután bement a hivatalába.

— Most mindjárt meg lehet csinálni a dolgot — mondotta valaki Bárczyra, Vázsonyira és Hüvösre mutatva.

Vázsonyi mosolygott s bement a polgármesterhez. De egész bizonyos, hogy nem a liftről és nem a Gellérthegy jövőjéről beszélt vele. Pedig ez jobban érdekelné a közönséget.

* Válasz interpellációra. Dr. Vita Emil tanácsnok a legközelebbi közgyűlésen fog válaszolni Schön Ignácnak a Hatvan—Vác között tervezett vonal kiépítése ügyében előterjesztett interpellációjára.

* A községi élelmiszer-üzem első éve. A tanács legutóbbi ülésén tárgyalta a községi élelmiszer-üzem első évi eredményét. E szerint az üzem nemcsak a vele járó kiadásokat fedezte, hanem az üzem céljaira adott félmillió korona kamatait is törlesztette, a rendszeres leírásokat és ujtásokat tartalékolta s mindezekon felül 13,232 korona 52 fillér tiszta nyereséget tüntet ki. Az árusítás a vadhussai, juhussal